

Verslagje van de Trial te Nunspeet.

In het westen van het land regende het nogal hard die zaterdag. Dat zag er niet geweldig uit voor de trial, maar toen we op de Veluwe kwamen werd het lichter en droger.

En gedurende de dag hebben de 83 rijders geen spatje regen gezien of gevoeld. Dus het weer was prima. Ook de secties waren prima. Gezien de punten en de vele blijde gezichten was het prima. Niet te moeilijk, maar als je even niet alert was, moest je snel een voetje zetten.

Om half twaalf vertelde Gerrit Westering, -hoe we moesten rijden, -waar we moesten starten, -hoeveel rondes er waren, -dit jaar geen pauze en zowat nog meer, voordat we het bos in mochten.

Naast een aantal nieuwelingen bij onze laatste trial van dit seizoen, zagen we Susan ook weer eens na een jaartje rust. Dat dit jaartje niet triallen geen invloed heeft gehad op haar rijden, werd wel meteen duidelijk na de wedstrijd, omdat zij met slechts vijf strafpunten de laatste kaart inleverde. Zij moest enkel Stef voor zich dulden die weer eens heerlijk aan het spelen was met zijn zware, maar goed sturende XT500. Hij heeft 1 voetje moeten zetten,.. ergens.

Die ook met een zware fiets op pad ging was Pé. Hij had gezien dat zijn eerste plek niet meer in gevaar kon komen, dus het leek hem wel een leuk uitstapje om eens op de 145 kg wegende AJS van Jos te rijden en die door het bos te sturen en door het blauwe spoor.

Jos was verhinderd te rijden, maar zou 's avonds zijn motor weer mee naar huis nemen. In de uitslag komt Pé enkel de eerste ronde met een kaart terug. Waarom er geen tweede kaart meer kwam, blijft een heel-klein-beetje een vraag.

Van enkele nieuwelingen weten we niet waarom zij in de eerste ronde al moesten uitvallen. Mogelijk was de route toch wat zwaarder of had de motor last van de moeilijkheid van het parcours, dat zullen we bij gelegenheid nog eens navragen.

Die het deze keer goed naar z'n zin had was Huub van Hazendonk. Hij was met zijn Kreidler deze keer gestart voor het blauwe spoor. Na de eerste ronde begon het goed te lopen en had hij er veel schik in. Helaas moest Huub in de derde een planning maken om deze week in zijn schuurtje e.e.a. te reviseren. Maar dat hij de smaak te pakken heeft van blauw, was wel duidelijk.

We hoorden dat hij ook van enkele oud gediende wat aanwijzingen kreeg en dat is goed. Elkaar helpen, daar worden we allemaal beter van.

Vorig jaar wilde enkelen (die we dit jaar (bijna) niet gezien hebben) een aparte klasse voor de 50 cc'ers. Maar dit jaar was Gijs is onze enige, maar wel vaste, 50 cc rijder. Huub is daar nu bij gekomen, maar twee rijders is nog geen klasse.

Mogelijk kunnen we volgend jaar wel een "(bijna) niet verende" klasse invoeren. Dat betekent alles wat tot de slappe stijframes of stijve verende frames behoort (stijframes, plungers en zo).

Coriene en Martien hadden bij aanvang van de trial gevraagd of zij mochten voorpiepen als er een langere rij wachtende stond, om zo sneller terug te zijn omdat de eindstand dan snel opgemaakt kon worden. Dat voorpiepen is drie maal gebeurd, maar Coriene was daar helemaal niet zo gelukkig mee, want als alle wachtende vervolgens luidrustig en jolig gaan aanmoedigen, leggen al die ogen nogal wat druk op gemoedsrust van haar als rijdster.

Later was er nog een prijsuitreiking, maar voor de mooie trial danken we Gerrit en alle uitzetters voor de mooie secties, de dames van de telling en de kantine-verzorgers voor de goede zorgen en de controleurs en de knippers voor de hulp.

Het was een geslaagde dag. Bedankt.